

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קס"ב ע"א

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאַתְּעַר לֹזֶן, אָמַר לֹזֶן, קוּמוּ פּוּקוּ לָגוֹ פְּרִדְס דְּאַבְרָא. נִפְקוּ, חָמוּ לְאַלִין מְאִרִי מְקַרְא, דִּהּוּ אֲמִרִי בְּהִהוּא קְרָא, (במדבר י"ד) בְּמִדְבַּר הָזֶה יִתְמוּ, הָא בְּאַתֵּר אַחֲרָא לָא. וְשֵׁם יָמוּתוּ, הָא בְּאַתֵּר אַחֲרָא לָא, וְדָא בְּגוּפִין, אֲבָל בְּנִשְׁמָתִין לָא, כְּגוּוּנָא דְּבִנֵּי גִנְתָּא.

תרגום לעברית

זֶה עִם זֶה, מָה שֶׁלֹּא יָכְלוּ לְדַבֵּר מִקֹּדֶם זֶה. יֵצְאוּ מֵאוֹתוֹ פֶּתַח, וַיֵּשְׁבוּ בְּגִנָּה תַּחַת אֵילָנוֹת. אָמְרוּ זֶה לָזֶה, כִּינּוֹן שְׁאֵנוּ כָּאֵן וְרֵאֵינוּ כָּל זֶה, אִם נָמוּת כָּאֵן, וְדָאִי נִכְנָס לְעוֹלָם הָבָא. יֵשְׁבוּ. שָׁנָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם וְנִרְדְּמוּ. בֵּין כֶּךָ בָּא אוֹתוֹ מִמְּנָה וְהִעִירָם. אָמַר לָהֶם, קוּמוּ צְאוּ לְתוֹךְ פְּרִדְס שְׁבַחוּץ. יֵצְאוּ. רְאוּ אוֹתָם בַּעֲלֵי מְקָרָא שֶׁהִיוּ אוֹמְרִים בְּאוֹתוֹ פֶּסוּק, בְּמִדְבַּר הָזֶה יִתְמוּ - הֲרִי בְּמָקוֹם אַחֵר לָא. וְשֵׁם יָמָתוּ - הֲרִי בְּמָקוֹם אַחֵר לָא. וְזֶה בְּגוּפִים, אֲבָל בְּנִשְׁמוֹת לָא כְּמוֹ בְּנֵי הָגֶן.

טקסט הזוהר

אָמַר לֹזֶן הִהוּא מְמָנָא, פּוּקוּ. נִפְקוּ בְּהִדְיָה, אָמַר לֹזֶן, שְׁמַעְתּוֹן מְדִי לָגוֹ הִהוּא דְּרָגָא. אָמְרוּ, שְׁמַעְנָא דִּהָא חַד קָלָא הָוָה אָמַר, מֵאֵן דְּפֶסֶק, יִתְפֶּסֶק. מֵאֵן דְּקִצֵּר, יִתְקִצֵּר. מֵאֵן דְּקִצֵּר, יִתְאַרְךָ. אָמַר לֹזֶן, יִדְעָתּוֹן מֵאִי הָאִי. אָמְרוּ, לָא. אָמַר לֹזֶן, חֲמִיתוֹן הִהוּא נִשְׂרָא

רַבְרָבָא, וְהָהוּא יְנוּקָא דְקָא מְלַקֵּט עֲשָׁבִין, רַבִּי אִילָאִי דְנִצְיָבִין הָוָה. הוּא וּבְרִיָּה, וּמָטָא הָכָא, וְחָמָא הוּא וַיְנוּקָא בְרִיָּה מְעֵרְתָא דָּא, כִּיּוֹן דְּעָאלוּ לְגוּ חָשׁוּהָ, לָא יָכִילוּ לְמִסְכָּל, וּמִיתָנוּ.

תרגום לעברית

אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ מִמָּנָה, צָאוּ. יֵצְאוּ עִמּוֹ. אָמַר לָהֶם, שְׁמַעְתֶּם דְּבַר לְתוֹךְ אוֹתָהּ דִּרְגָּה? אָמְרוּ, שְׁמַעְנוּ, שְׁהָרִי קוֹל אֶחָד הָיָה אוֹמֵר: מִי שְׁפֹסֵק - יִפְסֹק, וּמִי שְׁקֶצֶר - יִתְקַצֵּר. מִי שְׁקֶצֶר - יִתְאַרֵּךְ. אָמַר לָהֶם, יִדְעַתֶּם מָה זֶה? אָמְרוּ, לֹא. אָמַר לָהֶם, רְאִיתֶם אוֹתוֹ נֶשֶׁר גָּדוֹל וְאוֹתוֹ תִּינוּק שְׁמֵלֶקֶט עֲשָׁבִים? זֶה הָיָה רַבִּי אִילָאִי מִנִּצְיָבִין, הוּא וּבְנוֹ, וְהִגִּיעַ לְכָאן, וְרָאָה הוּא וּבְנוֹ הַתִּינוּק מְעַרָּה זֹו. כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנְסוּ לְתוֹךְ הַחֲשָׁךְ, לֹא יָכִילוּ לְסַכֵּל, וּמִיתָנוּ.

טקסט הזוהר

וְהָהוּא יְנוּקָא בְרִיָּה, קְיָיֵמָא בְּכָל יוֹמָא קָמִיָּה דְּבִצְלָאֵל, בְּשַׁעְתָּא דְּנִחִית מִמַּתִּיבְתָּא עֲלָאָה, וְאָמַר קָמִיָּה תְּלַת מְלִין, עַד לָא יִפְתַּח בְּצִלָּאֵל בְּרִזִּין סְתִימִין דְּחִכְמָתָא, דְּכָל מְלוֹי רִזִּין סְתִימִין אֵינּוּן, (ישעיה סד) דְּעִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ. הָאִי (מֵאֵן) דְּאָמַר, מֵאֵן דְּפֹסֵק יִתְפֹּסֵק. מֵאֵן דְּפֹסֵק מְלִין דְּאוֹרִיָּתָא, עַל מְלִין בְּטִלִּין, יִתְפֹּסְקוּן חֵיזְהִי מִהָאִי עֲלָמָא, וְדִינָהּ קְיָיֵמָא בְּהָהוּא עֲלָמָא. מֵאֵן דְּקֶצֶר יִתְקַצֵּר, מֵאֵן דְּקֶצֶר אָמֵן, וְלֹא מְאָרִיךְ בֵּיהּ גּוּ נְיִיחָא, יִתְקַצֵּר מִחֵיין דְּהָאִי עֲלָמָא. מֵאֵן דְּקֶצֶר יִתְאַרֵּךְ, מֵאֵן דְּאָמַר אֶחָד, אֲצִטְרִיךְ לְחֻטְפָּא אֶלְהִי, וְלִקְצָרָא קָרִיָּאָה דִּילָהּ, וְלֹא יַעֲכֹב בְּהָאִי אֶת כָּלָל. וּמֵאֵן דְּעֵכִיד דָּא, יִתְאַרְכוּן חֵייוֹ.

תרגום לעברית

וְאוֹתוֹ תִּינוּק בְּנוֹ עוֹמֵד כָּל יוֹם לִפְנֵי בְּצִלָּאֵל בְּשַׁעָּה שְׁיֹוֹרֵד מִהִישִׁיבָהּ הָעֲלִיּוֹנָה, וְאָמַר לִפְנֵיו שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים, עַד שֶׁלֹּא יִפְתַּח בְּצִלָּאֵל בְּסוּדוֹת סְתוּמִים שֶׁל הַחֲכָמָה, שֶׁכָּל דְּבָרָיו סוּדוֹת סְתוּמִים הֵם, (ישעיה סד) שְׁעִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ. (מִי) זֶה שְׁאָמַר מִי שְׁפֹסֵק יִפְסֹק. מִי שְׁפֹסֵק דְּבָרֵי תוֹרָה עַל דְּבָרִים בְּטִלִּים, יִפְסְקוּ חֵייוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְדִינוֹ

עומד באותו עולם. מי שקצר יתקצר - מי שקצר אמן ולא מאריך בו תוך מנוחה, יתקצר מחיי העולם הזה. מי שקצר יתאריך - מי שאומר אחד, צריך לחטף אל'ף ולקצר קריאתה, ולא יעכב באות הזאת כלל. מי שעשה כן, יתאריך חזיו.

טקסט הזוהר

אמרו ליה, תו אמר, תריין אינון, וחדא אשתתף בהו, ואינון תלתא. וכד הוו תלתא, אינון חד. אמר לון, אלין תריין שמהן דשמע ישראל, דאינון יי יי. אלהינו אשתתף בהו, ואיהו חותמא דגושפנקא, אמת. וכד מתחברן כחדא אינון חד ביחודא חדא.

תרגום לעברית

אמרו לו, עוד אמר, שנים הם, ואחד השתתף בהם, והם שלשה. וכשהיו שלשה, הם אחד. אמר להם, אלה שני שמות של שמע ישראל, שהם ה' ה'. אלהינו השתתף בהם, והוא חותם הטבעת, אמת. וכשמתחברים כאחד, הם אחד ביחוד אחד.

טקסט הזוהר

תו אמר, תריין אינון וחד אתהדר. כד שליט. טאס על גדפי רוחא, ושאט במאתן אלה, ואתטמר. אמר לון, אלין תריין כרובים, דהנה רכיב בהו קודשא בריה הוא. ומן יומא דאגניז יוסף מאחוי, אגניז איהו (ס' א חד), ואשתאר חד לגבי בנגמין, חדא הוא דכתיב, (תהלים יח) וירכב על כרוב ויעף ויידא על כנפי רוח. ואגניז במאתן אלה עלמין ואתטמר, שהוא דרכיב עליה, דאינון מאתן אלה גניזין, אינון דיליה, בריה הוא.

תרגום לעברית

עוד אמר, שנים הם, ואחד חזר. כששולט, טס על כנפי הרוח ושט במאתים אלה, ונסתר. אמר להם, אלו שני כרובים שהיה רוכב בהם הקדוש ברוך הוא. ומיום שנגנז יוסף מאחיו, נגנז הוא (אחד), ונשאר אחד אצל בנגמין. והוא שכתוב (תהלים יח) וירכב

על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח. ונגנזו במאמים אלה עולמות, ונסתר אותו שרוב עליו, שהם מאמים אלה גנזים, הם שלו ברוך הוא.

טקסט הזהר

פוקו מהכא, זכאין אתון, נפקו, יהב לון ההוא ממנא וורדא (אחרא) חדא ונפקו. כד נפקו אסתים פום מערתא, ולא אתחזי כלל. חמו ההוא נשרא, דהנה נחית מההוא אילנא, ועאל גו מערתא אחרא. ארחו אינון בההוא וורדא, ועאלו תמן, אשכחו ההוא נשרא אפום מערתא, אמר לון עולו זכאי קשוט חברין, דהא לא חמינא חדוה דחברותא, מן יומא דאנא הכא, אלא בכו.

תרגום לעברית

צאו מכאן, אשריכם. יצאו. נתן להם אותו ממנה שושנה (אחרת) אחת ויצאו. כשיצאו, נסתם פי המערה ולא נראה כלל. ראו אותו נשר שהיה יורד מאותו עץ ונכנס למערה אחרת. הריחו הם באותה שושנה ונכנסו לשם, מצאו אותו נשר על פי המערה. אמר להם, הכנסו צדיקי אמת חברים, שהרי לא ראיתי שמחת החברותא מיום שאני כאן, אלא בכם.

טקסט הזהר

עאלו מאטו לפרדס אחרא, וההוא נשרא בהדיהו, כד מטו לגבי אינון מאריהון דמשנה, אתהדר ההוא נשרא בדיוקנא דאדם, בלבוש יקר, מנהרא כוותיהו, ויתיב עמהון כחדא, אמר לאינון דיתבי, הבו יקר למארי מתניתא דאתו הכא, דהא מאריהון אחמי לון פליאן רברבן הכא. אמר חד מנייהו, אית בכו סימנא. אמרו הין. אפיקו תרין ורדין, וארחו בהו. אמרו, תיבו מארי מתיבתא, תיבו זכאי קשוט, אחידו בהו, ויתבו. בההיא שעתא, אולפו תמן תלתין הלכות, דלא הוו ידעי מקדמת דנא, ורזין אחרנין דאורייתא.

נכנסו, הגיעו לפרדס אחר, ואותו נִשָּׁר עִמָּהֶם. כִּשְׁהִגִּיעוּ לְאוֹתָם בְּעֲלֵי מִשְׁנָה, חָזַר אוֹתוֹ
נִשָּׁר בְּדַמוֹת אָדָם בְּלִבּוֹשׁ נִכְבָּד מֵאִיר כְּמוֹתָם, וַיֵּשֶׁב אִתָּם כְּאַחֶד. אָמַר לְאוֹתָם שְׂיוֹשְׁכִים,
תָּנוּ כְבוֹד לְבְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁבָּאוּ לְכָאן, שֶׁהָרִי רַבּוֹנָם הִרְאָה לָהֶם נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת כָּאן.
אָמַר אֶחָד מֵהֶם, יֵשׁ בָּכֶם סִימָן? אָמְרוּ, הֵן. הוֹצִיאוּ שְׁנֵי שׂוֹשְׁנִים וְהִרְיָחוּ בָהֶם. אָמְרוּ,
שָׁבוּ בְּעָלֵי הַיְשִׁיבָה, שָׁבוּ צְדִיקֵי אֱמֶת. אֲחֻזּוּ בָהֶם וַיֵּשְׁבוּ. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה לָמְדוּ שֵׁם שְׁלֹשִׁים
הִלְכוֹת שֶׁלֹּא יָדְעוּ מִקֵּדָם, וְסוּדוֹת תּוֹרָה אֲחֵרִים.

טקסט הזהור

אֶהְדְּרוּ לְגַבִּי אֵינוֹן מֵאִרֵּי מִקְרָא, אֲשַׁכְּחוּ דִּהְיוּ אִמְרֵי, (תהלים פב) אָנִי אִמְרַתִּי אֱלֹהִים
אֲתֶם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם. אָנִי אִמְרַתִּי, בִּשְׁעָתָא דְאַקְדִּימָתוֹן עֲשִׂיָה לְשִׁמְיָהּ. דִּהָא אֱלֹהִים
אֲתֶם וְגו'. כִּיּוֹן דְּאִמְשַׁכְּתוֹן בְּתַר יֵצֶר הָרַע, אֲכֹן כְּאָדָם תְּמוֹתוֹן וְגו'. מַה מִּיתָתוֹ שֶׁל אָדָם
אֲחִית לִיָּה לְעַפְרָא, בְּגִין דִּיתְמַחִי הֵהוּא יֵצֶר הָרַע דִּי בְּגוּיָהּ, וְהֵהוּא יֵצֶר הָרַע אִיהוּ דְּמִית,
וְאֵתְעַכְל בְּגוּיָהּ.

תרגום לעברית

חָזְרוּ לִפְנֵי אוֹתָם בְּעָלֵי מִקְרָא, וּמִצָּאוּ שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, (שם פב) אָנִי אִמְרַתִּי אֱלֹהִים אֲתֶם
וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם. אָנִי אִמְרַתִּי, בִּשְׁעָה שֶׁהִקְדַּמְתֶּם עֲשִׂיָה לְשִׁמְיָהּ, שֶׁהָרִי אֱלֹהִים אֲתֶם
וְגו'. כִּיּוֹן שֶׁנִּמְשַׁכְתֶּם אַחֲרֵי יֵצֶר הָרַע - אֲכֹן כְּאָדָם תְּמוֹתוֹן וְגו'. מַה מִּיתָתוֹ שֶׁל אָדָם
מוֹרִידָתוֹ לְעַפָּר כְּדִי שִׁימַחֵה אוֹתוֹ יֵצֶר הָרַע שֶׁבְּתוֹכוֹ, וְאוֹתוֹ יֵצֶר הָרַע הוּא שְׁמַת וְנִתְעַכַּל
בְּתוֹכוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

